

Od Redakcji

Ukazanie się 64 tomu *Etnografii Polskiej* ma dla nas szczególne znaczenie. Zbiega się w czasie z przejściem na emeryturę Profesor Iwony Kabzińskiej, której go dedykujemy. Dla zespołu redakcyjnego jest to ważny moment, gdyż związki Pani Profesor z czasopismem od wielu lat są bliskie. Można powiedzieć, że to właśnie Ona tworzyła inspirujący i przyjazny klimat, który przyciągał kolejne pokolenia autorów i współpracowników.

Iwona Kabzińska rozpoczęła pracę w *Etnografii Polskiej* w 1982 roku, przejmując obowiązki redakcyjne po Krystynie Małkowskiej. W latach 1998–2007 była redaktor naczelną, zastępując na tym stanowisku Wandę Paprocką. Od samego początku uczestniczyła w powstawaniu kolejnych numerów. Jak opowiada w zamieszczonym w tym tomie wywiadzie, „praca w Redakcji łączyła się z radością tworzenia, poczuciem współudziału w powstawaniu kolejnych numerów i tomów”. W żmudnym procesie przygotowania artykułów do publikacji ogromną rolę odgrywały Jej: rzetelność, poświęcenie dla innych, ogromna dbałość o kulturę języka. W kontaktach z autorkami i autorami zawsze cechowały ją wiedza, delikatność i kultura osobista. Zaufaniem, serdecznością i wsparciem obdarzała również kolejnych redaktorów naczelnych pisma: Jarosława Derlickiego i Joannę Mroczkowską, którzy będą Jej zawsze ogromnie wdzięczni.

Jeżeli mielibyśmy wybrać słowa, które najlepiej oddają osobę Iwony Kabzińskiej, to byłyby to wrażliwość, słowność i praca. Wrażliwość, która pozwala widzieć świat szerzej i bogaciej, ale, co najważniejsze, jest też postawą wobec drugiego człowieka – z ogromnym szacunkiem, z delikatnością wobec jego uczuć, ze zrozumieniem, umiejętnością widzenia tego, co często dla innych niedostrzegalne. Słowność, będącą zobowiązaniem wynikającym z obietnicy danej drugiej osobie, ale którą też można rozumieć szerzej i odnieść do pracy w redakcji jako podejście, gdzie każde słowo, zapisane i wypowiedziane jest postrzegane jako ważne. I praca – wielokrotne lektury tekstów, mozolne poprawianie, szczegółowa dbałość nie tylko o każdy przecinek, ale również o każdą zawartą w artykule myśl, tak aby artykuł precyzyjnie oddał to, co autorka czy autor pragnęli wypowiedzieć. Ten rodzaj troski o autorów i ich artykuły przejawiany przez Iwonę Kabzińską chcielibyśmy utrzymać w kolejnych latach pracy zespołu redakcyjnego.

W artykule jubileuszowym z okazji sześćdziesięciolecia *Etnografii Polskiej* Profesor Kabzińska pisała, że „Twórcy czasopisma pragnęli, by stało się ono miejscem integrującym środowisko, otwartym na współpracę z wszystkimi polskimi placówkami prowadzącymi badania etnograficzne i przedstawicielami innych dyscyplin”¹. Postulat

¹ Iwona Kabzińska, Jubileusz sześćdziesięciolecia *Etnografii Polskiej*. Kontynuacja początkowych założeń – nowe nurty i tematy – pytania i refleksje, „Etnografia Polska”, 2016, t. 60, z. 1–2, s. 7–26.

ten był przez lata realizowany między innymi dzięki Jej zaangażowaniu, zapraszała bowiem do współpracy przedstawicieli różnych ośrodków, była otwarta na autorów z różnych środowisk; zachęcała także do publikacji młodych i mało jeszcze doświadczonych etnografów i etnografki. Niewątpliwie obecna pozycja *Etnografii Polskiej* na mapie antropologicznych czasopism w kraju jest w dużym stopniu pochodną pracy Iwony Kabzińskiej.

Decyzję Pani Profesor o odejściu na emeryturę przyjmujemy z żalem. Wiemy, że będzie nam brakowało codziennych rozmów na trzecim piętrze w pokoju 305: o etnografii i o życiu. Stąd wziął się pomysł długiego wywiadu, aby Czytelniczki i Czytelnicy *Etnografii Polskiej* mogli uczestniczyć w takiej rozmowie. Odbyła się ona w niecodziennych okolicznościach, gdyż pandemia Covid-19 i ograniczenia z nią związane uniemożliwiły nam bezpośrednie spotkanie. Padły w niej słowa, które chcemy odnieść także do naszego czasopisma: „Bardzo ważna jest dla mnie atmosfera życzliwości. Cenię sobie również poczucie przynależności do zespołu, przyjazne relacje międzyludzkie, akceptację, zrozumienie”. Postulat zespołowej i życzliwej współpracy będziemy starali się kontynuować w redakcji *Etnografii Polskiej*.

Droga Pani Profesor, dziękując za lata naszej współpracy, liczymy na Pani wsparcie i przychyłność.

Joanna Mroczkowska, Maria Dębińska, Łukasz Smyrski